

„Forsvarsministeren har over for udvalget givet udtryk for, at han var enig i, at det i tjenestebestemmelserne for de tre kvindelige korpschefer bør fastslås, at de har ret til at deltage direkte i alle hjemmевærnsinspektørens forhandlinger med værnene vedrørende det personel af deres respektive korps, der er designeret til værnene.

Ministeren har endvidere erklæret sig enig i flertallets opfattelse af, at de kvindelige korpschefers rolle som rådgivere for hjemmевærnsledelsen forudsætter, at de har ret til at deltage i hjemmевærnsinspektørens forhandlinger med hjemmевærnsledelsen (hjemmевærnschefen) om uddannelsesspørgsmålene inden for kvindekorpserne.“

Vedrørende uddannelsen af det kvindelige personel i korpserne havde ministeren udtalt følgende, som flertallet tilsluttede sig:

„Det forudsættes, at uddannelsen af kvindeligt personel i videst muligt omfang forestås af kvindelige befalingshavende, og hvis der i fremtiden eventuelt bliver tale om indførelse af kvindeligt personel ansat i militære stillinger under forsvaret, er det fundet naturligt for dette personel — da det er forudsat at skulle stå tilknyttet et af kvindekorpserne — at en del af uddannelsen for de pågældende kan foregå ved de respektive korps.“

Ved 2. behandling vedtoges de af forsvarsministeren med udvalgsflertallets tilslutning stillede ændringsforslag, og lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, der ikke gav anledning til ændringer.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 156 stemmer mod 11 (SF).
